

ARNHEMSCHE COURANT

DINGSDAG 21 MAART.

De prijs der Courant, die geregeld vijfmaal weels wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 per drie maanden.

De prijs der Advertentien is, voor een regel, 1/10, en voor elken regel daarboven 1/10 centen; behalve 30 centen zegelgeld, voor elke plaatsing.

Journal de la Haye over de misbruiken bij de verkiezingen.

De meester zoo knecht. Dit spreekwoord wordt bewaarheid bij onze ministers en de van hen afhankelijk, door hen bezoldigde drukpers. Niet enkel de Arnhemse Courant, van welke men zich gaarne tracht af te maken, door haar met den naam van opposition quand même te bestempelen; ook het, die de ministers beschuldigde van niet te weten wat zij wilden, van geene achtung voor beginselen te hebben, van steeds beschuitloos te schijnen twee strijdige gevoelens door te willen gaan, die klacht was algemeen; ook andere bladen, hoewel ook in vele punten van de Arnhemse Courant begrepen verschillen, herbaalden haar: het publiek schijnt aan dat oordeel zijn zegel.

Maar doet zoo de meester, wien kan het wederen, dat de knecht niet anders handelt? Wij zagen de onlangs in het Journal de la Haye, dat, naar aanleiding der misbruiken, welke in nabijge linden bij de verkiezingen plaats grijpen en welke men er voor het vervolg tracht te voorkoemen, eene lofspraak op onze trapsgewijze verkiezingen hield, doch bij slot van rekening verklaarde, dat men niet het onze boven dat van andere te willen stellen. Het deinsde, volgens de gewone wijze van ons bestuur, voor eene beslissing terug.

Wij zagen daarin zoo duidelijk de gewone zwakte, dat wij die niet geheel onaangeroerd wilden laten. Na zich omtrent veertien dagen bedacht te hebben, komt het Journal de la Haye, in zijn nummer van vrijdag, daarop terug. Het weet zijne moegere redenering, die tot aanprijzing strakken moest en, echter, geene voorkeur durfde toekennen, niet te verdedigen, en wendt het dus over anderen hoeg, waarvan de slotsom de zins: wij behooren met de verbetering van ons verkiezingsstelsel te wachten, tot dat een volmaakt uitgevonden is, vooral daar trapsgewijze verkiezingen de verstandigste zijn. Het Journal beroept zich daarbij op het oordeel van den hoogleraar THORBECKE, waar deze over het verkiezen der Staten-Generaal of door de provinciale staten of regtstreeks spreekt. Het verheugde ons te zien dat dit werk bij het bestuur niet geheel onbekend is; al schijnt het nog niet te weten, dat er sinds anderhalfjaar eene latere, veel uitvoeriger uitgave van bestaat. Wij begrijpen gaarne waarom zij het niet meer bestuderen. Wie leest gaarne op onderwederlegbare gronden zijne eigene veroordeeling?

Doch heeft het Journal de la Haye zich aldus verdedigd van de zonderlinge inconsequentie, dat het, na verdediging van hetgeen bij ons geschiedt, een afkeuring van hetgeen elders voorkomt ten slotte het eerste niet boven het laatste durft kiezen? Het doet voor zijne diepe overtuiging. Het laat het daar zijde liggen, en erkent zich dus overwonnen.

Dat het Journal met het invoeren van een nieuw, beter verkiezingsstelsel wil wachten, tot dat men het elders van alle gebreken gezuiverd heeft, — kunnen wij van zijne hoogergeroemde politieke opvattingen

Begrijpen. Doch door de wettigen zijn wij ongetuikkig steeds de laatste bij te staan, hebben wij welvaart en alle medelinge kracht ten gronde zien gaan. Een schijnbare bespotting der natie is het gezeind, verstandig het, wanneer het Journal de la Haye het waagde te vragen, of aan Frankrijk, Engeland, België, en zij de denkgenooten belangen, beter kon standhouden, of aan de zedelijke kracht, of materiele welvaart zoo groote ontwikkeling ondergaan hebben als in de Nederlanden. Hoe durft men ons bestuur, dat lauw en zwak voor de toepassing zijner eigene beginselen terdageinst, vergelijken met dat van landen, waar mannen aan het hoofd staan, die weten wat zij willen, moed en kracht genoeg hebben om volgens dien wil te handelen? Hoe durft men dien van materiele welvaart spreken, waar alle takken van heesterg kwijnen; waar, in één enkel jaar, dat zich door niet ééne bijzondere ramp kenschetste, een rijkdom van bijna tien miljoen guldens kon ontstaan? Wat zien wij die zedelijke kracht? Van wie zoude die moeten komen? Of kan die komen van een bestuur, dat den dag voor den dag laat zorgen over het morgen zich niet bekreunt? Bestaat die, waar men zich alles van anderen moet laten welgevallen, zonder in genig opzigt daarbij van eene andere zijde eeninge vergoeding te ontvangen? Gevee zij daarvan het voorbeeld, die, in plaats van te handelen, zich bacht een politieke expectatie verschuilen? Kan zedelijke en materiele kracht te gelooven, — wie kan dat, waar bij in alles het tegendeel waarneemt? Het Journal zou der natie eene verdaad bewijzen, wanneer het haar voor dat vertrouwen onwedersprekelijke gronden wist voor te houden.

Tot aanprijzing onzer trapsgewijze verkiezingen is het een ongelukkig gekozen middel, om op de misbruiken van andere verkiezingsstelsels te wijzen. Dit moge tonen, dat deze niet volmaakt zijn, hune gebreken hebben, — het bewijst nog niet, dat het beginsel verkeerd is. En daarop alleen komt het aan. Of zoude men durven beweren, dat onze trapsgewijze verkiezingen daarvan vrij waren, dat daarbij geene kuiperijen van allerlei aard plaats hadden? Zouden daarom hier de misbruiken niet zoo veel moeilijker te wagen of uit te roeijen zijn, als zij in het verhoogen plaats vinden? Op het beginsel komt het aan, en hierin ligt juist het gebrek onzer trapsgewijze of gecontrarde verkiezingen, dat zij er geen hebben; zij zijn geheel willekeurig, velongelijkenaardigheid, hebben geen wezenlijken grondslag. Het tegendeel daarvan bewijst het Journal de la Haye, om onze trapsgewijze verkiezingen, als iets verstandigs te durven aanbevelen. Dat deze echter aan onze ministers bevallen, gelooven wij gaarne; het is de slaaphuuts nog wat dieper over het hoofd der natie trekken; en alles wat aan deze het gezigt heftten kan, is hun aangenaam, is hun welkom.

Buitenlandsche berichten.

TURKIJE. Van de Turksche grenzen. In alle berigten uit Konstantinopel, schilderen de betrekkingen tusschen

Englands en de Porte, wegens de onaanvaardbaarheid van Servie, mischappelijk als en stellen eene wezenlijke zedebreuk als bijna onvermijdelijk. De heer van Bunsen is moede reeds te bereidschap te maken, om indien mogelijk Konstantinopel spoedig te kunnen verlaten. Het Servie raamt met voortdurende angstgevoel overal onrust en ontvreedenheid. De zoogenaamde amnestie, behaakt zich nu alleen tot herhaling der vroegere oproeping aan de vluchtelingen.

OOSTENRIJK. Ofschoon de koorts minder zijn, de ziekte hartshertog toch zeer zwak. Het Russische Rusland en de Porte ontstane verandering wegens de Servische aangelegenheden, begint hier niet weinig bezorgdheid te verwekken; men vreesd dat keizer Mikailus, door de weigering van de Porte tot het ontferste getergd, soms tot overijde maatregelen zal besluiten.

PRUISSEN.

Berlijn, 22 maart. Van zeer geloofwaardige personen verneemt men, dat de wet op de drukpers, welke de strafbepalingen voor misdrijven door middel der pers bevat, berlang zal worden openbaar gemaakt.

Er wordt hier veel gesproken over eene leerrede, door zekeren, eyangelischen predikant gehouden tegen het in het koninklijk paleis plaats gehad hebbend gemaskerde bal. De volgende stelling des predikers heeft juist eene tegenovergestelde uitwerking gehad. Hij sprak zijne toehoorders op deze wijze: »Wie heeft het masken-feest aangelegd? Heeft het hof dit gedaan? Neen het hof heeft het niet aangelegd. Heeft het volk het dan gedaan? Neen, het volk heeft het maskerade-feest ook niet aangelegd. Van wien is het dan afkomstig? Van den — duivel! Bij iederen, die dit heerlijke feest, waar de meeste welvoegelijkheid en de fijnste zeden heerschten, heeft bijgewoond, kunnen deze uitdrukkingen slechts een klachtigen indruk verwekken.

Tegen overmorgen zal hier eene eigenaardige lijkstaatsie plaats hebben op het kerkhof voor de invaliden. De heeren van Wittinghof en Friesse stonden, als officieren, in hetzelfde regiment en hadden met elkander afgesproken en zich wederkeerig beloofd, dat, wanneer een van beiden in Frankrijk mogt komen te sterven, de overblijvende dan zorgen zou, dat het lijk naar hun vaderland werd teruggevoerd, en zoo mogelijk, op het invaliden kerkhof, alhier, begraven woude. Ongelukkiglijk werd de luitenant Friesse in 1814 door een boer in Frankrijk vermoord, en de heer van Wittinghof ontdekte eindelijk, na lang onderzoek, in 1815 de plaats, waar zijn makker begraven lag. De Fransche regering stond destijds aan den heer van Wittinghof toe, om het lijk van zijn vriend, dat reeds geheel tot haderf was overgegaan, op te graven, en sedert heeft hij, het geraamte in zijn kist steeds met zich gevoerd. Toen nu Z. M. de Koning een bezoek aan de kerk van de Pythadesdienst, heeft H. G. bevolen, dat het gebente van den luitenant Friesse op het invaliden kerkhof alhier met alle militair eerbewijzen zal begraven worden; en dit zal nu overmorgen geschieden.

ENGELAND.

Londen, 26 maart. Het oorlogschip de Gorgon wordt dagelijks van China te Portsmouth verwacht met ongeveer 2 miljoen aan boord; deze som is de aanvulling den eerste storting van het, en de niet den keizer van China voorgestelde overeenkomst bepaald losgeld. Men is bezig met de overbrenging van Portsmouth naar het

gehuur der munt van de drie millioen dollars, die met het fraaije *Blonde* uit China waren aangevoerd.

FRANKRIJK.

26 maart. Den 11den zijn weder berigten uit de Perant te Marseille aangekomen. Zij werden aangebragt door de Engelsche stoomboot *Hecate*, welke deper op Malta van de *Locust* had overgenomen, die den 8sten maart daarmede van Konstantinopel vertrokken was. Men schijnt algemeen te denken, dat de overgebragte depeches van hoog gewigt zijn; doch omtrent den eigenlijken inhoud heeft men slechts losse en daarbij tegenstrijdige geruchten. Sommigen willen, dat dezelve Servië, anderen, dat hij Perzië zou betreffen. Zie hier wat het blad *le Sud* er van zegt:

» Er is te Belgrado eene zamenzwering ontdekt, ten doel hebbende om vorst Alexander met al deszelfs ministers te vermoorden. De zaamgezworenen zijn gevat en hebben beleden, dat de aanlegger van het complot de vertegenwoordiger van Rusland was. Na het ontdekken van den aanslag was de regering naar Cragowitz getrokken. De dier en al de overblijvende vreesde vreesde mogendheden bij de aarhene Rortie schenen over deze tijdingen niet te verbaasak. Zie daar wat *le Sud* zegt; ondertuschen zal iedereen inzien, hoe zodanige berigten volstrekt bevestiging vereischen; alvorens geloof te kunnen verdienen.

BELGIË.

Brussel, 27 maart. Ons blad *le Commerce* Berigt het afsterven van den heer Falck in het volgende artikel, waarbij het de verdiensten van den overledene het verschuldigde recht heeft wederraken. » De heer Falck, ambassadeur en gevechtsgedige minister van Z. M. den koning der Nederlanden bij Z. M. den koning der Belgien, is gestorven den avond van woensdag voor drie ure, overleden na teverschieden toetaten volgende aanvallen van sichte, waaraan hij sedert ettelijke maanden leed. Hij had geene kinderen. Voorzijaen dood heeft hij de vertroosting der protestantsche godsdienst ontvangen, hem toegebragt door den leeraar Boucher, die hem geen enkel oogenblik verlaten heeft. Een renbode is onverwijld naar den Haag afgevaardigd geworden, om er die droevige tijding over te brengen. Met overtuiging roepen wij ons bij de dagbladen (*de Commerce verschijnt 's namiddags*) die, van dit overwacht afsterven sprekende, zeggen: » Iedereen kent de goedhartigheid, de minzaamheid, welke den heer Falck kenmerken. — » Holland heeft een zijner achtigwaardigste burgers, het huis van Oranje een zijner kundigste dienaren, de diplomatie een hare uitstekendste leden verloren. De dood van den heer Falck zal in België niet minder leedwezen verwekken dan in zijn vaderland. Het stoffelijk overschot van den heer Falck zal naar Holland gevoerd en in Utrecht ter aarde besteld worden.

— De gemene commissie tot regeling van de Vlaamsche waterloozing te Gent bijeengekomen, heeft naar men zegt, hare werkzaamheden voleindigd, en geslaad te zijn met het omtrent al de bepalingen, welke zij moest vaststellen, eens te worden. De Nederlandsche commissarissen hebben bereids Gent verlaten, om naar Holland terug te keeren.

Binnenlandsche berigten.

2. *Conferentie der maatsk.* Morgen avond zal er ter gelegenheid van het verblijf van Z. K. M. den kroonprins van Württemberg alhier, ten hove een groot bal gehouden worden.

— Men verneemt, dat de directeur van de koloniën der maatschappij van weldadigheid, van wege het departement van binnenlandsche zaken aangeschreven is, om te zorgen, dat na morgen, den 20sten maart, alleenlijk in de Ommerschans worden opgenomen de gevechten, die de gevechten wij willoig daartoe hebben aangegeven, of die, ter zake van bedalarj, door den regter zijn veroordeeld geweest; en dat de opening aldaar worde geweigerd van degenen, die gebruik hebben gemaakt van de bevoegdheid, vermeld in artikel 3 van het koninklijk besluit van 12 oktober 1825, no. 175, voor zoo verre het uit de signalementen-staten niet duidelijk mogt blijken, dat hunne aanbidding en de door het gedane keuze voor den 21sten maart 1843 hebben plaats gehad.

— De Hooge Raad heeft, bij arrest van den 17den maart j. l., bevestigd, op de voordiening in cassatie van den heer *Crispijn*, tegen een vonnis der arrondissementsrechtbank te Amersfoort, op de pleidooijen van me. *H. C. B. Wintgens* en *M. C. Wintgens* voor de eiscker, en van me. *Faber van Riemsdijk* en *N. B. de Bruin* voor het bestuur der registratie, met ver-

nietiging van het bovenvermeld vonnis, dat, volgens artikel 17 der wet van 22 frimaire, VIIe jaar, de beoordeeling, of de vorm, van het in eene acte van eigendoms-overdracht of van vruchtgebruik van onroerende goederen, vóór den 1de januari 1804, schijnt te zijn, niet is overgegaan aan het bestuur, maar steeds van het onderzoek der meesters moet afhangen, of op dien grond een besluit moet worden genomen.

Aangekonden stukken.

Beschouwing van het adres, aan de E. G. A. heeren gedeputeerden der staten der provincie Zuid-Holland ingezonden door F. VAN VOLLENHOVEN, hoofd-ingeland van Schieland van wege de stad Rotterdam. 4 januari 1843.

Gedrukt en in aller lezden is bovenstaand adres, onderworpen aan eene zeer uiteenlopende en niet altijd gunstige beoordeeling, al naarmate van het standpunt op hetwelk men zich had geplaatst, of van de wijze van beschouwing die men zich gekozen had. De vorm vooral heeft aansluit gegeven. — Een ander gat aanduiding, dat ik aan de lezing er van eenige meerdere aandacht wijdde en mij zelve veroorloofde, om met allen verbod voor het gevoelen van anderen, mijne gedachten over hetzelfde mede te deelen.

Wat aangaat de scherpte van toon of de hardheid van vorm, waaraan het adres beschuldigt, moet ik verklaren, dat mij de toon bescheiden zij en niet beleedigend, het mij altijd is voorgekomen, dat voor noch vorm weinig beslissen over de deugdelijkheid of juistheid eener zaak. Al is de dicitie wat hard, dit belet niet dat het gestelde waarheid kan bevatten en het gewilde billijk is; en ofschoon ik, voor mij, harde waarheden liefs omkleeden wil met zachte vormen, zoo heeft ieder evenwel zijne wijze van zeggen, die op de beoordeeling van zaken geenen invloed mag, althans niet zou moeten oefenen. Ik sehroom tevens niet als mijne meening te doen kennen, dat de toon mij niet beleedigend is voorgekomen al zijn de daadzaken wat geheel maakt aangehaald, hetgeen mij dunkt eenen waanborg aan te bieden voor de waarheid. Maar stappen wij van vorm en toon af om de zaak zelve te beoordeelen. Ten einde dit met eenige gegrondheid te doen, is het noodig, — wil men althans niet schermen in de lucht, gelijk in zoo menige oppervlakkige rede te veel gebeurt in onzen tijd, — dat wij de inrigting van Schieland kennen uit zijne wetten, en alzo Schielands reglement raadplegen: hetwelk dagteekent van 24 februari 1804.

Ik lees daarin, dat — art. 1 — de belangen van het hoog-heemraadschap van Schieland, onder oppervoorzigt van het departementaal bestuur van Holland, worden uitgeoefend door dijkgraaf en hoog-heemraden, uitmakende een collegie van bestuur, administratie en rechtspleging, metgeaders door hoofd-ingelanden van Schieland, als met hoog-heemraden voornoemd (ergo zonder den dijkgraaf, niet waar?) uitmakende een collegie, hetwelk het toezicht heeft op den staat en het gebruik der finantiën van denzelfden lands. — Ik lees dat aan den dijkgraaf niet anders is toegestaan dan eene wakkende en executieve macht; — dat hij niet is lid van het collegie; dat hij alleen de deliberatiën mag leiden en stemmen opnemen, zonder zelf zijn voorn te mogen uitbrengen; zelfs is hem zoo gestreng alle recht van medestemmen ontzegd, dat hem niet eens het geven van een praeadvies is toegestaan en art. 15 uitdrukkelijk bepaalt: » Ingevolg sal hij (de dijkgraaf) geen deel hebben in eenige orders of beschikkingen over krishandelske of finantiële zaken van Schieland, uitgezonderd alleen in het bepalen van den omslag van Schielands wegen-gelden. — De dijkgraaf mag dus gezegd worden hoofdzakelijk zo niet eenig, met de politie van Schieland te zijn belast. — Het dijkgraaf is dus geheel onbevoegd aan de regeling van alle *krishandelske en finantiële zaken* van Schieland, daar alle recht van raadpleging of stemming hem is geweigerd; dezelve is buiten zijne attributen en bevoegingen.

Wij onderzoeken de roeping der hoog-heemraden. Art. 18 geeft aan hen eene besturende en uitvoerende macht, eenigzins in het breede omschreven, zonder dat er evenwel schijn of schaduw in te vinden is, dat hun eenige *uitgeveende* macht zou zijn toegestaan. Wij zoeken dus altijd nog naar een *uitgeveend* ligchaam, hoedanig dan ook zamengesteld en beperkt. Zien wij of die macht soms ook berusten kan bij hoofd-ingelanden van Schieland. Hunne attributen worden vermeld in artikel 18, waar de gedeputeerden van hoofd-ingelanden mede vereischt wordt tot den aanleg van

nieuwe werken. In zoedanig geval *onderzoeken* hoofd-ingelanden vooraf en delibereren en resolveren in eene gecombineerde vergadering met hoog-heemraden. Zonder toestemming met hoofd-ingelanden mag het hoog-heemraadschap geene penningen leenen, ingotieren, enz. Bij artikel 22 geven hoofd-ingelanden hunne bedenkingen op den staat der jaarlijksche kosten, wordt aan hen eene taming der *jaarlijksche werken* en ter noodige kosten toegezonden helpen zij den omslag van elk jaar regelen. Art. 23 laat het aanleggen van rechtsgedingen, enz. niet toezonder kwalificatie van hoog-heemraden en hoofd-ingelanden. Art. 26 beveelt de invoering van *bezuinigingen* en *verminderingen*. — Ik kan dat artikel niet voorbijgaan zonder drie punten aan te stippen, die mijne aandacht niet hebben kunnen ontgaan. Voor eerst: reeds in 1804 achtte men *bezuiniging* en *vermindering* noodig; ten andere wilde men *teen roep binnen het loopende jaar* het Gemeen-landshuis van Schieland verkocht hebben, — nu eerst onlangs, zo ik meen, gebeurd. — En, ten derde, maakt het opmerking, dat overal in het reglement *hoog-heemraden* genoemd worden vóór *hoofd-ingelanden*, terwij art. 26, dat over *bezuiniging* en *vermindering* spreekt, in de eerste plaats *hoofd-ingelanden* noemt en alzo deze doet voorkomen als de eerst geroepen om voorstellen te doen tot vermindering van de uitgaven van het hoog-heemraadschap. — Dit in het voorbijgaan. — Art. 39 eischt, dat de jaarlijksche rekening gedaan worde aan hoog-heemraden en hoofd-ingelanden; maar voegt er wel opzettelijk bij, dat de rekening 14 dagen voor hare opnemng *copieëlijk* zal worden gecommuniceerd aan hoofd-ingelanden, ten einde dezelve te kunnen onderzoeken. Artikel 40, zoo als het nu is gewijzigd bij Zijner Majesteits besluit van 17 april 1837, no. 56, geeft hoofd-ingelanden hetzelfde recht ten aanzien der rekening van den hoogen boezem van Schieland, — primitief door hoog-heemraden opgenomen. Art. 42 vordert zelfs eene gecombineerde vergadering van *hoog-heemraden* en *hoofd-ingelanden* om de dedemmagementen te bepalen, jaarlijks noodig ter bewaring, *schoonhouden* en verzorging van het Gemeen-landshuis, en zijn zelfs de declaratiën van den *dijkgraaf* en van den *secretaris*, ter zake van huizingewone uitschotten, onderworpen niet alleen aan approbatie van hoog-heemraden, maar ook aan die van hoofd-ingelanden. — Artikel 50 laat aan hoofd-ingelanden zoo wel als aan hoog-heemraden het recht om verbeteringen en ampliatiën in het reglement voor te stellen aan het departementaal bestuur. — Of zij ieder op *zich zelve* die magt bezitten, kan worden tegengesproken maar ook voorgestaan, althans indien er eenig gevolg kan en mag getrokken worden uit de redactie van andere artikelen, waar telkens van eene *gecombineerde* vergadering gesproken en over welke hier gewaagd wordt. Ik behoeven even gereedelijk, dat de bewoordingen van het reglement niet altijd even juist gekozen zijn en de geheele redactie wel iets te wenschen overlaat.

Na dit overzicht zal men ontwaard hebben, dat *hoofd-ingelanden* eenen belangrijken invloed oefenen op de handelingen van het hoog-heemraadschap van Schieland, zonder dat ik evenwel zou durven beweren, dat de legislative magt van Schieland geheel bij hen berust. Wij vragen hier niet: wat zou moeten zijn? maar hoe het is? *wat* het reglement bepaalt? — en dan geloof ik, met alle bescheidenheid en na bedaard overweging tot het volgende besluit te mogen komen, namelijk, dat de politie in Schieland bij uitsluiting is opgedragen aan den *dijkgraaf*, — dat hoog-heemraden hebben eene *besturende* en *uitvoerende* magt, — terwijl de legislative magt, of, zoo men wil, de regeling en het beheer van het finantie-weren berust bij hoog-heemraden en hoofd-ingelanden gezamenlijk, dus een collegie, volgens artikel 1, uitmakende; dat die kollektieve beslissingen en besluiten neemt bij *meerderheid* van stemmen.

Nu wij iets weten van de instellingen van Schieland, nu zal de beoordeeling van het adres ons gemakkelijk vallen. — Wij volgen dat adres op den voet en met alle opzettigheid, als geheel belangeloos en niet geschikt, neek in de twisten met de saamgelegenen van het bewuste hoog-heemraadschap. De schrijver schijnt zich te beklaagen (bladz. 6) dat gedeputeerde staten hebben geweigerd te beraadslagen over de bedenkingen, ingebragt tegen het ontwerp van dijkgraaf en hoog-heemraden van Schieland wegens door deze voorgestelde *bezuinigingen*, en wel na gelezen te hebben eene daartoe *betreffende* missie van dijkgraaf en hoog-heemraden van Schieland.

Zou het zijn omdat men misschien later art. 50 anders begrepen heeft en ingezien, dat die voorstellen door hoog-heemraden en hoofd-ingelanden *gezamenlijk* hadden moeten geschieden? Althans dat later *gemeenschappelijk* overleg is gevorderd, komt voor niet in strijd te zijn met Schielands reglement.

Wat de schrijver ons in art. 7 berigt, dat vele punten in geschil gebleven, is eene omstandigheid welke onschuldig is. Immers hoog-heemraden en hoofd-ingelanden van Schieland maakten één collegie uit; en in elke wel geordende vergadering de *meerderheid* beslist, zoo valt het moeilijk te vatten, dat eenig punt onbeslist heeft kunnen blijven. — In onze mindere polder-collegiën, waar de wetgevende magt ingelanden, als de natuurlijk geroepenen, berust, gebeurt zoo iets nooit. Misschien eenvoudige landeijheid, die een begrip zich vormt, dat de minderheid zwichten voor de meerderheid. — Op bladz. 8 zegt de schrijver, dat meermalen door hoofd-ingelanden is voorgedragen op bezuiniging en verbeteren en wel bij graaf en hoog-heemraden. — Men veroorloof mij te merken, dat de fundamentele wetten van Schieland niet toelaten den *dijkgraaf* in de zaak te mede te spelen. Het reglement heeft hem als geheel *buiten proef* gesteld. — Hoofd-ingelanden hadden, mijns bevoorens, art. 50 moeten volgen voor zoo verre de verbetering of bezuiniging een gevolg moest worden van veranderde wetten, of hadden hun goedkeuring moeten weigeren op den staat van uitgaven, bij art. 22 aan hen overgelegd of op de rekening ten hunnen overstaan gedaan. — De vraag mag hier niet voorgesteld worden: hadden hoofd-ingelanden, naar eene besliste houding aan te nemen en door gebruik te maken van de rechten en van de magt, die bij het reglement van 1804 gegeven, zich krachtiger en met goed gevolg kunnen doen gelden? Roept men niet te ligtvaardig, waar men handelen kan, de tusschenkomst in van hooger autoriteit?

De wenschen, op bladz. 8 en 9 ongegeven als het verhooren van ingelanden, zijn niet overduidelijk, en de bezwaren kunnen als regelmatig beschouwd worden. Dit kan ook worden afgeleid uit de aanschrijving van heeren gedeputeerde staten en uit het verlangen der hooge regering, om een ontwerp van bezuiniging en vereenvoudiging te erlangen. Billijk moet het verwondering baren, dat een collegie van hoog-heemraden de uitvoering van wettige aanschrijvingen *zoo langen tijd* voortduren, en het pleit zeker niet voor den eerbied, verschuldigd aan hooger autoriteiten. Wellicht zou men zelf zoo geduldig niet zijn. Misschien wel is op dit punt onze regering te toegesloofd te achten.

Er verschil eenigzins van gevoelen met den schrijver, waar deze zich schijnt te beklagen, als ware het de handelingen of aan het schrijven van hoofd-ingelanden geen voldoende gevolg gegeven, of liever niet genoeg gunstige attentie verleend. Hoofd-ingelanden schijnen mij toe, steeds te hebben *geprotesteerd*; dankt dit was hunne roeping niet; artikel 50 heeft hun eenen anderen weg voor, wilden zij tot verbetering en verbetering komen van het reglement. Verstaat men artikel 50 zoodanig, dat die voorstellen door hoog-heemraden en hoofd-ingelanden, dat is, *gezamenlijk*, moeten geschieden, — welnu, dan ook kon op geene andere wijze eene wettige verandering tot stand komen en bleven hoofd-ingelanden geheel in hun recht.

Bladz. 14 deelt ons mede, dat, toen het ontwerp door hoofd-ingelanden *gezamenlijk* met dijkgraaf en hoog-heemraden was onderzocht, *hoofd-ingelanden* *onparig* dat ontwerp hebben verworpen. Welnu, men was immers de zaak van zelf beslist. Indien men tegenwoordig waren, stonden de stemmen immers tegen *vijs*, want de dijkgraaf kan niet gestemd hebben, althans mocht dit niet; en waren nu de zea stemmen tegen consonant in de veranderingen, welke moeten tot stand brengen, — welnu, dan immers kon eene wettige wijze door het *bevoegd collegie* een ontwerp worden ingediend. Mij dunkt dit is zoo natuurlijk, dat zoo in den aard van de zaak, is zoo de gewone loop der dingen in elke vergadering, dat de afwijking van dit beginsel met alle recht verwondering moet baren. Ik kan mij daarom zeer wel verbeelden, dat gedeputeerde staten niet konnen bevestigden het concept, door hoofd-ingelanden *meerderlijk* ingediend. Nu éénmaal de gecombineerde vergadering was aangeschreven tot het indienen van een concept-reglement, moest van *die* vergadering het stuk uitgaan en kon het gevoelen of het gevoelen der minderheid dit niet in den weg staan.

Men heeft, mijns inziens, gedwaald in het telkens *afzonderlijk* behandelen van het onderwerp; de dijkgraaf, als met de leiding der vergadering belast, had elk punt ter stemming moeten brengen: dan was de meerderheid geconstateerd en er was een stuk, hoedanig dan ook uitgevallen, gearresteerd geworden, waarbij het gevoelen der minderheid aan gedeputeerde staten had kunnen kenbaar gemaakt worden, zoo deze dit had gewild of noodig geoordeeld. In allen gevalle er was een *wettig* stuk geweest. De wijze van handelen — bladz. 21 — vermeld, kan men dus geenszins achten in de wettige vormen geschied te zijn. Een concept-reglement had moeten gearresteerd en elk punt beslist worden; niet gedeputeerde staten maar de gecombineerde vergadering moest beslissen, en op die beslissing moest de approbatie gevraagd worden; want hoe kan men nu approberen waar niet is voorgedragen, omdat er niet is beslist?

De schrijver gaat voorts na het personeel, uit hetwelk het collegie van hoog-heemraden is zamengesteld. Ik moet opmerken, dat verwantschap van hoog-heemraden met den dijkgraaf geen beletsel mag opleveren tot benoeming of tot zitting in dat collegie, omdat artikel 44 de verboden verwantschap alleen bepaalt tot hoog-heemraden en omdat de dijkgraaf niet is lid van het collegie.

Het voorgevallene met den hoog-heemraad *ANNATIE VAN GIESBERG* mag ten minste vreemd heeten, daar artikel 44 uitdrukkelijk eischt, dat hoog-heemraden *» bij derzelver aanstelling »* moeten gepossioneerd zijn. Maar heeft men zich *ter behouwen tijd* hierover bij de hooge regering beklagd? Ik vind daarvan niets in het adres. In onze collegiën waakt men voor dergelijke misvattingen, door *te in tijds* te bestrijden en niet toe te laten. Ik ben niet op de hoogte om te kunnen instemmen of te verschillen met den schrijver, in hoe ver *drie of vier* hoog-heemraden de voorkeur verdienen boven *vijs*, maar wil wel toegeven, dat jaarwedden van *f1200 à f1000* mij bijzonder hoog voorkomen. Gedeputeerde staten hebben, in vergelijk, lang na zoo veel niet; want deze zijn van het waarnemen van zoo vele andere betrekkingen uitgesloten en hebben *dagwerk* met de getrouwe waarneming hunner betrekking. Het is een groot gebrek in onze dagen, dat men honorabel betrekkingen, die anders ook uit eerbucht worden geambieerd, daar te boven zwaar wil beloond zien; daardoor wordt eene andere drijfveer, meer verheven en edel, de wil om nuttig te zijn, gedood.

Zoo als ik Schielands instelling nu heb leeren kennen, zou ik gelooven, dat een getal van zes hoofd-ingelanden te beperkt is; mij dunkt, behoudens beter, dat de ingelanden door te weinigen hunner worden vertegenwoordigd. Zij hebben geen genoegzamen waarborg, dunkt mij, voor de behartiging hunner belangen, en daar zij onbeloofd zijn, zou dit getal wellicht met de helft kunnen worden vermeerderd, zoo niet verdubbeld.

De voordragt van *hoog-heemraden* ware dan ook beter vertrouwd aan dit collegie, dan aan dat van *hoog-heemraden afzonderlijk*.

Dat aan de stad Rotterdam de voordragt van *dijkgraaf* niet kan worden ontnomen zonder verkrachting van een wettig verkregen recht, kan waar zijn; — maar indien die stad daarvoor vergoeding erlangde, zou zij immers zich niet beklagen kunnen.

De ervaring en de tijd hebben over aanstellen *ad vitam*, voor dergelijke collegiën, uitspraak gedaan; en men zal dus te gereeder het gevoelen van den adresant deelen, die eene periodieke afwijking wil.

Ik heb alzoo de voornaamste punten van het adres behandeld. Ik heb met vrijmoedigheid, en, zoo ik hoop, beschiedden mijne meening doen kennen. In de hoofdzaak, geloof ik, kan men den schrijver niet in het ongelijk stellen, evenmin als men hem het getuigenis kan weigeren, van *cordant* voor zijn gevoelen te zijn uitgekomen en als *hoofd-ingeland* met moed de zaken van Schieland te behartigen en voor te staan. Wij wenschen, dat de hooge regering spoedig moge beslissen overeenkomstig de gezonde begrippen van onzen tijd, in den geest van onze overige instellingen en in het belang van Schielands ingelanden, wier aansprekingen en wettige voorstellen nu nauwelijks verhoorden zijn met eene doctuurige wijze van benoemen, niet zinnigheid aangelegd en met wijsheid ingezien.

Heinboord, 9 maart 1843.

Wij zijn verzocht, het volgende uit de *Drentsche Courant* over te nemen:

» De conclusie van den substituant-officier te Assen, in zake van de tarieveners, in n°. 21 der *Drentsche Courant* aangekondigd, is door de ingeive geworden een onderwerp van overweging en beoordeeling.

» Bij deze conclusie worden respectievelijk behandeld, van welke beoordeeling wij ons als daartoe onbekwaam, onthouden, maar die conclusie is verrijkt met eene voorrede, antiechoudingen en bijlagen, waarover wij ons veroorlooven den ingeive eenige terlegwijzingen te geven, die hij ons ver goede zal houden, omdat wij behouden tot die *tarieveners nuttige klasse der veenlieden, welke de bekningsstelling van allen verdient, die het heil van ons land behoeft.*

» De onterfelijkheid der verveeners staat ons bij de inpering der belasting; de substituant-officier bewaart het tegendeel. De vroegere wetten waren ingetrokken op de herhaalde gegronde klagen en de daarop gevolgde overtuiging, dat die belasting schadelijk werkte; dan in 1834 probeerde de moed der schatkijs boven het belang des nuttigen klasse; die niet opfield hare bezwaren tegen de verveeners van wet te doen; — reeds het eerste jaar misdeur van de klasse commissie worden verbond; zouden niet gekende verveesteken verarmen; — de klagen over wederstand dagteekenen van 1834.

» De veerman vindt bescherming bij de pleitbezorger; zoo deze zich verlaagde, om tot eigen voordeel, denzelfden tot tegenstand op te zetten, dan zoude de veerman bedrogen en de staat der advocaten, dat bolwerk tegen verdrukking en mishandelingen van beampten, veracht en een geesel der maatschappij worden; maar dit is niet denkbaar bij onbevoordeelden; de meest geachte pleitbezorger, zij uit overtuiging, de meening der veenlieden toegedaan, en verdedigen die *con amore*, hetgeen de overtuiging voor de verkeerde toepassing der wet moet en meer bevestigd en van de belangstelling in die nuttige en nuttige klasse getuigt.

» De uitkomsten bij de bijlagen aangevoerd, bevestigen het tegendeel van het pleit van de substituant-officier, daaruit afleidt, zij bevestigd, dat de tariefbelasting in het naedeel der hooge veenlieden is; het toegenomen getal tonnen turf, welke in Drenthe's hooge veenen zijn gegraven sedert de invoering der belasting, is een gevolg van het ontginnen van nieuwe veenkoloniën in het Oostermooi en Zuidenveld, ten gevolge der overeenkomst, daarvoor in 1817 met de stad Groningen gesloten.

» De verveeningen in de koloniën de *Wijk, Wijk, vank, Veendam, Pôrt* veranderen; de arbeider vindt zijn werk op den Drentschen bodem; al naar mate dat de monder en kanalen in de *veenen* van men zijn en moeten worden ingedigd, wordt het aantal dagwerken vermeerderd.

in 1818 zijn gegraven	1691 dagwerken
» 1824 »	» 3331 »
» 1830 »	» 5038 »
» 1836 »	» 9002 »
» 1842 »	» 13336 »

de staat bij de conclusie overgelegd, geeft nu als geproduceerd aan: in 1840 10,447,642 tonnen
» 1836 8,895,230 »
» 1842 9,734,144 »

en bewijst achteruitgang, niettegenstaande de aanvankelijke opklimning in eene der *aanvankelijke* veenstrekken in Drenthe. Zonder de belasting, zoude de productie, in 1836, tot 12,000 dagwerken en in 1842 » 18,000 zijn geklommen en daardoor aan velen brood zijn verschaft. Nu laten vele veeneigenaren, die niet door burea of achterliggenden genoodzaakt worden hun veeste tot den aanleg van kanalen te vergraven, het zelfde rusten tot betere tijden.

» Is het voorspoed en bloei, wanneer speculanten in 1809 van het domein veenen kochten en de gewonnen met verlies van intressen en uitschotten de helft van het kapitaal niet kniften bedingen bij verkoop eene aanzienlijke familie heeft dit ondervonden.

» Het ware te wenschen geweest, dat voorspoed en bloei, buiten de zaak gelegen, ook buiten de conclusie waren gebleven, *terwijl die liggen, welke de kring der regterlijke werkzaamheden.*

» De veenkoloniën bleejen niet; zij zijn in verval de land-ontginningen gaan er langzaam voort; er heerscht gebrek in de binnenlandsche scheepvaart; kijnt. De zich daarvan wil overtuigen, verledige zich, den toestand *in loco* te onderzoeken, of raad-

VOGELSANG.

plege de rapporten der gedeputeerde staten van alle provinciën, waarin veenderijen zijn; men vindt daar van eene opgave in het jaarboekje over 1843 voor de provincie Friesland, waarbij uit ieder rapport staat vermeld: *Veenderijen ongunstig.*

Dit zal wel voldoende zijn om de gratis aangenomen stelling, dat de *Keenkoloniën bloetjen*, die trouwens buiten het geding lag, te wederspreken. Hoe nuttig zou het zijn, dat de ambtenaren de localiteiten onderzochten, de menschen leerden beoordeelen naar hetgeen zij zijn; dat de ontrouw, door de verbeelding geschapen en gratis aangenomen, bij de beoordeeling van menschen en zaken geene droevige rol speelde. Dan zoude men belang in die talrijke en nuttige klasse der veelvouden stellen, hunne nijverheid bevorderen, en de belasting, die hen drukt, niet als onschadelijk willen voordragen. Gezwegen van het onbillijke, onregtvaardige en ongrondwettige der verpligting, den veenman opgelegd, om, tot afschrijving van accijns, zijn eigendom, door moeite, zorg en kosten verkregen, te vernietigen. De vlammen, die bij het verbranden van slechten turf in het voorjaar opgaan, getuigen van het onbarmhartige der wet. Menige arme verwenscht die bepaling; hij wordt er door beroofd van de noodige brandstof in den volgende winter. — Zijn zoodanige wetten bij de christenen te verdedigen?"

Den gezelschap veenlieden in Drenthe.

Publieke Publicatiën.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem, ontvangende een verzoek van *J. J. Gerhards*, strekkende om een bakkerij te mogen oprigten binnen deze stad in wijk E, no. 243, tusschen de erven van dan heer *J. E. van Ommen* ten eenre en dat van den grutter *Geessink* ter andere zijde;

Noodigen bij deze alle degenen uit, die mogten vermeenen tegen de inwilliging van het gedane verzoek bezwaren te hebben, dezelve vóór den 28sten dezer maand schriftelijk aan H. Ed. Achth. in te dienen; zulzende op geene bezwaren, na dien tijd ingediend, niet worden geslagen.

En zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse, alhier gebruikelijk.

Arnhem den 14den maart 1843.

Advertentiën.

De Notaris *PLIESTER*, residerende te *Zevendaar*, als daartoe benoemd door de Arrondissements-Regtbank te *Arnhem*, zal ten verzoeken van de meerder- en minderjarige Geregigtiden in den Beedel van Wijlen *JOH. HENR. MEIJER*, volgens plaatselijk gebruik, in twee veilingen, welke gehouden zullen worden aan het *Huis Halfwegen*, bij *Duiven*, veertien dagen na *Wander*, en wel op Donderdag den 23sten Maart en Donderdag den 6den April 1843, telkens des voormiddags om 10 uur, publiek, onder genot van hooggeld, verkoopen de navolgende

Onroerende Goederen,

te weten:

1. Eene **BOEREN-HOFSTED**E, gelegen aan de *Molenstraat*, onder *Groessen*, Kadastrale Gemeente *Groessen en Zoo*, bestaande uit een **BOERENHUIS**, eene **SCHUUR** en een **SCHAAPSCHOT**; voorts **TUIN**, **BOOMGAARD**, **BOUW-** en **WEELAND**, aan elkander in Sectie B, onder de Nummers van 229 tot en met 239 voorkomende; groot 15 Bunders, 71 Roeden en 70 Ellen.

2. Eene **WEIDE**, genaamd *het Welleveld*, gelegen onder *Duiven*, Sectie E, No. 273, en 274; groot 4 Bunders, 22 Roeden en 50 Ellen.

3. Een stuk **BOUWLAND**, genaamd *de Weereldjes of Sellenakker*, gelegen in de Gemeente *Groessen en Zoo*, Sectie C, No. 52, 53 en 55; groot 1 Bunder, 6 Roeden en 30 Ellen. — *In perceelen en in massa.*

4. Een stuk **BOUWLAND** en **WILGENPAS**, genaamd *Geeversakker*, gelegen onder *Groessen en Zoo*, Sectie C, No. 79, 80, 81 en 82; groot 1 Bunder, 65 Roeden en 60 Ellen.

5. Een stuk **BOUWLAND**, genaamd *het Halkland of Waaigoed*, gelegen onder *Groessen*, Sectie C, No. 98; groot 85 Roeden.

6. Een stuk **BOUWLAND**, genaamd *het Lopstak*, gelegen onder *Groessen en Zoo*, Sectie F, No. 185, 186 en 188; groot 1 Bunder, 51 Roeden en 40 Ellen.

7. Een stukje **BOUWLAND**, zijnde een gedeelte van *Molenmorgen*, gelegen onder *Groessen en Zoo*; zijnde een gedeelte van Sectie F, No. 255; groot circa 72 Roeden.

8. Een perceel **BOUWLAND** met eenen **WILGENPAS**, genaamd *Germesward*, gelegen onder *Groessen en Zoo*, Sectie F, No. 254 en een gedeelte van No. 255; groot omstreeks 6 Bunders, 18 Roeden en 90 Ellen, waaronder een gedeelte van *Kolenmorgen*. — *In perceelen en in massa.*

OPENBARE VERKOOPING

VAN

VASTE GOEDEREN.

Te *Doesborgh*, in het *Heeren-Logement*, op Zaterdag den 8sten April 1843, bij inzetting, en 14 dagen later, op Zaterdag den 22sten April 1843, bij toeslag, telkens des voormiddags ten elf ure:

In den Beimerweerd onder DIEREN:

1. Het **ERVE** en **GOED**, den *Beimerhof*, bestaande in eene **BOUWPLAATS** en **DAGLOONERS-WONING**, met daaronder behoorende **BOOMGAARDEN**, **HOVEN**, **BOUW-** en **WEIDE-LANDEN**; te zamen groot 48 Bunders, 92 Roeden en 30 Ellen.

Zulzende ook worden geveild bij 8 afzonderlijke gedeeltes, zoo als, nader bij bijjetten is vermeld.

Onder ANGERLO:

2. De **BOUWPLAATS**, het *Goed Tersteeg*, bestaande in **BOEREN-HUIS** en verdere **GEBOUWEN**, **GEREGTIGDHEID** op de *Markt van Angerlo*, **TUINEN**, **BOOMGAARDEN**, **BOUW-** en **WEIDE-LANDEN**; groot 18 Bunders, 99 Roeden en 50 Ellen.

Zulzende tevens worden geveild in 6 gedeeltes.

3. Eene **HOFSTED**E, de *Dakkenhorst* genaamd, waarvan het Huis aan den *Pachter* behoort; groot 1 Bunder en 91 Roeden.

Onder DIDAM:

4. Een stuk **BOUWLAND**, de *Hut* genaamd, in de *Bosslagen*; groot 59 Roeden en 30 Ellen.

Te DOESBORGH:

5. Eene **BLEEK**, met **BLEEKERSHUISJE** en aangelegen **HOFLAND**, tusschen de *Veer-* en *Koepoorten*; groot 1 Bunder, 39 Roeden en 94 Ellen. — *Mede in 3 gedeeltes.*

6. Een **HUIS** en **ERVE**, Wijk C No. 337, waarin **BAKKERIJ** en **KRUIDENIERS-AFFAIRE** wordt uitgeoefend, met **SCHUURTJE** en **BLEEK** daarachter; voorts afzonderlijk en welingerigt **BOVENHUIS**, te *Doesborgh* in de *Oopoorstraat*; te aanvaarden den 1sten Augustus 1843.

7. Een **HUIS** en **HERBERG**, met **TUIN** en **ERVE**, Wijk A No. 54, te *Doesborgh* in de *Boekholtstraat*; — Te aanvaarden den 1sten Mei 1843.

Narigt, omtrent de voorwaarden, is te verkrijgen aan het Kantoor van den Notaris *Mr. W. C. KETJEN*, te *Doesborgh*.

VERKOOPING

VAN

VASTE GOEDEREN.

Uit kracht der onherroepelijke volmagt, verleend bij acte, den 3den Maart 1840 gepasseerd voor *Mr. A. W. DE GRIENT DREUX*, Notaris, gevestigd te *Zulphen*, door *WOUTER HOEGEN DIJKHOFF* en deszelfs Huisvrouw *MARIA PEPPELENBOSCH*, te zamen wonende te *Beekbergen*, zal, ten overstaan van den te *Brummen* gevestigden Notaris *RUDOLPH ANNE JULIUS VAN ITTERSUM*, op Dingsdag den 4den April 1843, bij inzet, en 14 dagen daarna, Dingsdag den 18den April, bij toeslag, telkens des voormiddags ten 11 ure, aan de *Herberg de Smitenberg*, te *Beekbergen*, in het openbaar worden verkocht:

Een **BOEREN-ERVE**, het *Veld* genaamd, gelegen onder de gemeente *Apeldoorn*, in het kerspel *Beekbergen*, in de buurtschap *Engelond*, bestaande in eene **HULZINGE** en verdere **GETIMMERTEN**, daarbij behoorende **BOUW-**, **WEIDE-** en **HEIDE-GRONDEN**; te zamen groot 5 Bunders, 54 Roeden en 62 Ellen.

De veil-conditiën zullen 8 dagen voor de eerste veiling of in het leening zullen liggen ten Kantore van bovengenoemden Notaris *VAN ITTERSUM*, alwaar met vrachtvrije brieven nadere informatiën zijn te bekomen.

Op Woensdag den 22sten Maart aanstaande, des voormiddags ten tien ure, zal, ten huize van *D. STIJNTJES*, op het hoek van de *Bakkerstraat*, te *Arnhem*, in het openbaar, tegen contract geld worden verkocht:

Benig **HUISRAAD**, **WINKEL-GEREEDSCHAPPEN**, **KRUIDENIERS-WAREN**, en hetgeen verder te roorschijn zal worden gebragt.

Alles een uur vóór den Verkoop te zien.

UIT DE HAND TE KOOP, om drie maanden te gunning te aanvaarden, een aanzienlijk **LANDGOED**, vrij van overstromingen, gelegen in het aangenaamste gedeelte van *Gelderland*,

aan een' der meest bezochte Straatwegen, in de nabheid van *Stad en Dorp*, alwaar men eene *Rooms-Katholieke* en eene *Protestantsche Kerk*, benevens *Instituut voor jonge Heeren* aantreft. Hetzelve groot, met de daarbij behoorende **BOEREN-ERVE** ruim 50 Bunders **BOUW-**, **WEIDE-**, **TUIN-** **BOSCH-LAND**, smaakvol aangelegd en voort van een roijaal nieuw gebouwd **HEEREN-HUIS** en **KOETSHUIS**. Des verkiezende is het *Buitenverblijf* met *Tuin*, *Wandelingen*, *Weide* en *Bouwland*, zamen groot ruim 16 Bunders, afzonderlijk verkrijgbaar.

Nadere informatiën zijn te bekomen ten Kantore der Notarissen *KOLFSCHOTEN*, *Arnhem*, en van *ITTERSUM*, te *Brummen*. *Brieven franco.*

Door Sterfgeval wordt, om terstond te aanvaarden, aangeboden:

Een **HUIS**, op den besten stand te *Doesborgh*, waarin sedert jaren, met goed succes, de **MANUFACTUUR-HANDEL** is uitgeoefend, met overneming van de daarin bevindende **GOEDEREN**. Te bevragen, met *franco-brieven*, bij *Mejufvrouw Wd. VAN KEPPEL*, of bij *J. H. SOMMER*, Boekhandelaar te *Doesborgh*.

Uit de Hand te Koop:

Een schoon zwart **MERRIE-PAAR** mak in alle *Tuigen*, en mede geschikt om onder den *man* te gebruiken; vooreene geheel nieuwe **BAROUCHETTE**, naar den laatste smaak en door eenen solieden *Fabriekant* vervaardigd, voor 4 personen; dan nog een nieuw *frans* **WAGEN-TUIG**, en een **DITO** gebruikt, doch zeer rijk gemonteerd; eene oude **CHAIS** of **CARICLET** met losse *Kap*; en eindelijk een fraai **EZEL-WAGENTJE**. — Een en ander te bevragen bij den Heer *VAN DEN HAM*, op de *Bergstraat*, te *Arnhem*.

+++ Aan de belanghebbenden wordt kennis gegeven, dat, uif kooft van den Heer *Tiel*, aldaar, wekelijks op den gewonnen *Maandags* bij de *Stads-Waag*, **WOLMARKT** zal gehouden worden; terwijl men zich, zoo veel mogelijk, van de medemerking van het Bestuur in dezen kan verzekerd houden.

+++ **DOCTOR LUSARDI**, Oog-geneeskundige van *Parijs*, en van *H. M. de Keizerin van Frankrijk*, Kweekeling van den beroemden *SCARPA*, Ridder van het *Legioen van eer* en van de *Ijzeren Kroon*, — zal binnen weinig dagen te *Arnhem* aankomen. — In een volgend nummer zal kunnen worden medegedeeld, in welk *Logement* hij zijnen intrek genomen heeft.

SCHOUWBURG.

De Ondergeteekende eene regtvaardiging (op het No. 56 dezer *Courant* ten zijnen opzichte vermaande beneden zich achtende, heeft de eer zijne geacht begünstigers te berigten, dat hij, ofschoon om *wettige redenen*, zijn *Tooneel-gezelschap* niet gereëngeld hebbende, echter van onderscheidene *Besturen* dezer *Provincie* de vergunning tot het geven van *Tooneel-voorstellingen* voor den volgende winter heemogen ontvangen; en zal trachten, door een aarden kieschen smaak voldoende *gezelschap*, zich tot heden in hem gestelde *vertrouwen* waardig te maken, hopende voortdurend dezelfde *toegevendheid* en *belangstelling* te zullen erlangen.

Arnhem, 20 Maart 1843.

J. W. VAN VELZEN.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 20 Maart 2 El 1 Palm 2 Duim; gew. 6 Duim; gev. 0 D

Beursberigt.

Effecten-sociëteit, ten half 5 ure,

Zondag, 19 maart.

Integralen 2½ pCt. 56, 7½, 10, 12½, 15, 17½, 20, 22½, 25, 27½, 30, 32½, 35, 37½, 40, 42½, 45, 47½, 50, 52½, 55, 57½, 60, 62½, 65, 67½, 70, 72½, 75, 77½, 80, 82½, 85, 87½, 90, 92½, 95, 97½, 100. Handelen 127½. Ardoins 20½, 20, 19½, 19, 18½, 18, 17½, 17, 16½, 16, 15½, 15, 14½, 14, 13½, 13, 12½, 12, 11½, 11, 10½, 10, 9½, 9, 8½, 8, 7½, 7, 6½, 6, 5½, 5, 4½, 4, 3½, 3, 2½, 2, 1½, 1, ½, 0. Dito 18½, 18, 17½, 17, 16½, 16, 15½, 15, 14½, 14, 13½, 13, 12½, 12, 11½, 11, 10½, 10, 9½, 9, 8½, 8, 7½, 7, 6½, 6, 5½, 5, 4½, 4, 3½, 3, 2½, 2, 1½, 1, ½, 0. Passieve 5½. Dito 3 pCts. 31½, 31, 30½, 30, 29½, 29, 28½, 28, 27½, 27, 26½, 26, 25½, 25, 24½, 24, 23½, 23, 22½, 22, 21½, 21, 20½, 20, 19½, 19, 18½, 18, 17½, 17, 16½, 16, 15½, 15, 14½, 14, 13½, 13, 12½, 12, 11½, 11, 10½, 10, 9½, 9, 8½, 8, 7½, 7, 6½, 6, 5½, 5, 4½, 4, 3½, 3, 2½, 2, 1½, 1, ½, 0. Portogeseche 42.

De achteruitgang in 2½ pCts. *Werk. Schuld*, op de *Londensche beurs* van *jl. donderdag*, bleef hier zonder invloed, en heeft zich dit effect, zelfs door onderscheidene inkoop, die daarin zijn bowerkstellig, circa ¼ sedert gisteren verbeterd.

In *Spaansche fondsen* was de handel bijzonder vendig; aanvankelijk waren de *Ardeins* zeer afgestemd, doch zijn door vele *winstrealisatiën* waartien slotte een weinig teruggedaan; de 3 pCts. *Ardeins* voornamelijk gewild en hebben zich circa 1 pCt. dert de *laatsvorige notering* verbeterd.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.